

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/4/2021
Identifikačné číslo spisu:	4021200020
Dátum vydania rozhodnutia:	12.05.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:4021200020.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M a JUDr. Petra Kaňu, na neverejnom zasadnutí dňa 12. mája 2021 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, týkajúceho sa odsúdeného N. E., o žiadosti odsúdeného o navrátenie lehoty na podanie odvolania a o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. marca 2021, sp. zn. 2Ntc/1/2021-134, takto

rozhodol:

I. Podľa § 64 ods. 1 Trestného poriadku sa žiadosť odsúdeného N. E. o navrátenie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. marca 2021, sp. zn. 2Ntc/1/2021-134 z a m i e t a.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie odsúdeného N. E. ako oneskorene podané z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom, sp. zn. 2Ntc/1/2021-134 zo 17. marca 2021, rozhodol (v bode I/) podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona číslo 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákonč. 549/2011 Z. z.") tak, že sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu St. Pölten z 27. januára 2011, sp. zn. 13 Hv 23/10k, v spojení s rozhodnutím Vrchného krajského súdu Viedeň z 25. októbra 2011, sp. zn. 22 Bs 236/11h, ktorým bol občan Slovenskej republiky N. E., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, uznaný za vinného pre zločin sprenevery ako účastník podľa § 12 tretia alternatíva, § 133 ods. 1, ods. 2 druhý prípad StGB (rakúsky Trestný zákonník) na skutkovom základe konkretizovanom (aj) vo výrokovej časti tohto uznávacieho rozsudku Krajského súdu v Nitre, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Súčasne (v bode II/) rozhodol podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, že odsúdený N. E. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Uvedený rozsudok bol senátom Krajského súdu v Nitre prijatý na neverejnom zasadnutí s následným jeho verejným vyhlásením dňa 17. marca 2021, na ktorom odsúdený prítomný nebol.

Rozsudok bol následne (aj) odsúdenému doručený do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Rakúskej republike 25. marca 2021 (ako to vyplýva z doručanky na č. l. 142).

Dňa 23. apríla 2021 boli Krajskému súdu v Nitre doručené dve písomné podania odsúdeného, a to žiadosť o navrátenie lehoty (15 dní) na podanie odvolania proti vyššie citovanému rozsudku Krajského súdu v Nitre, ako aj samotné odvolanie proti tomuto rozsudku.

Namieste je zdôrazniť, že z poštovej pečiatky na obálke k uvedeným písomnostiam vyplýva, že k ich odoslaniu došlo 16. apríla 2021.

Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie sa podáva na súde, protiktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ napadnutý rozsudok bol odsúdenému doručený 25. marca 2021, lehota 15 dní na podanie odvolania odsúdenému uplynula 9. apríla 2021. Odvolanie odoslané na pošte 16. apríla 2021 je tak nepochybne odvolaním podaným po uplynutí lehoty na podanie odvolanie, teda oneskorene.

Uvedenú skutočnosť si aj sám odsúdený nepochybne uvedomuje s ohľadom na ním súčasne podanú žiadosť o navrátenie lehoty na podanie tohto odvolania.

Z jej obsahu pritom vyplýva, že odvolanie (poznámka : hoci uvádza „odpor“, z obsahu podania je zrejmé, že má na mysli odvolanie) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre podal už 3. apríla 2021, ktoré však adresoval Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“). Z podania odsúdeného (ako aj z prípisu najvyššieho súdu zo 7. apríla 2021, ktoré zabezpečil do spisu i konajúci krajský súd) pritom vyplýva, že podanie odsúdeného označené ako „Odvolanie ...“ bolo skutočne odsúdeným doručené najvyššiemu súdu, konkrétne 7. apríla 2021, pričom v odpovedi najvyššieho súdu na uvedené podanie bolo odsúdenému oznámené, že najvyšší súd neviduje na podklade (v podaní uvedenej) spisovej značky žiadnu trestnú vec s tým, že podanie sa odsúdenému vracia bez postúpenia veci príslušnému súdu, pretože v podaní odsúdeného označenie súdu (ktorému adresuje podanie) absentuje.

Okrem uvedeného v žiadosti o navrátenie lehoty na podanie odvolania odsúdený uviedol, že porozumel poučeniu o lehote na podanie odvolania, ako aj tomu, že odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak však nesprávne porozumel poučeniu, vopred sa ospravedľuje a žiada o navrátenie 15 - dňovej lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne skúmal splnenie základných procesných podmienok - ktoré musia byť splnené, aby mohol meritorne (vecne) preskúmať správnosť napadnutého rozsudku na podklade odvolania odsúdeného - ktorými sú prípustnosť odvolania, oprávnenosť osoby na jeho podanie a včasnosť jeho podania (dodržanie zákonnej lehoty).

Je nepochybné, že odvolanie proti rozsudku prípustné je i to, že bolo podané oprávnenou osobou (odsúdeným).

Rovnako je nepochybné, že odvolanie odsúdený nepodal v zákonom stanovenej lehote 15 dní, ako to vyplýva z už vyššie uvedeného.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie,

ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 2 Trestného poriadku ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

K podmienke uvedenej v § 316 ods. 2 Trestného poriadku najvyšší súd uvádza, že poučenie v napadnutom rozsudku bolo v súlade s § 309 ods. 1 Trestného poriadku (ktorý už bol citovaný vyššie).

O lehote a mieste na podanie odvolania tak odsúdený v rozsudku bol správne poučený.

K žiadosti odsúdeného o navrátenie lehoty na podanie odvolania najvyšší súd poukazuje na § 64 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak obvinený, jeho obhajca, poškodený alebo zúčastnená osoba zmešká z dôležitých dôvodov lehotu na podanie opravného prostriedku, povolí jej orgán, ktorému patrí rozhodovať o opravnom prostriedku, navrátenie lehoty. O navrátenie lehoty môže oprávnená osoba požiadať do troch dní od odpadnutia prekážky. Ak nebol opravný prostriedok ešte podaný, je potrebné ho so žiadosťou spojiť. Ak ide o odvolanie proti rozsudku, možno odvolanie odôvodniť ešte v lehote ôsmich dní od doručenia uznesenia o povolení navrátenia lehoty.

Z uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že Trestný poriadok umožňuje obvinenému (aj jeho obhajcovi a poškodenému, resp. i zúčastnenej osobe) zvrátiť negatívny dôsledok (aj) oneskorene podaného odvolania, ktorým je jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1, avšak len za predpokladu, že taká osoba lehotu na podanie odvolania zmeškala z dôležitých dôvodov a pre objektívnu, t. j. ňou subjektívne nezavinenu prekážku, ktorá celkom znemožňuje včasné podanie odvolania alebo svojou povahou, pre jej závažnosť ju pre zmeškanie lehoty na podanie odvolania možno hodnotiť ako významne ospravedlniteľnú (ako je napr. vážna choroba, smrť rodinného príslušníka a pod.). Aj v tomto prípade je však táto osoba povinná podať žiadosť o navrátenie lehoty na podanie opravného prostriedku v lehote 3 dní od odpadnutia prekážky, z čoho pre ňu nevyhnutne vyplýva povinnosť preukázať samotnú existenciu takej prekážky i to, kedy táto prekážka odpadla.

Odsúdený pritom v posudzovanom prípade v žiadosti o navrátenie lehoty na podanie odvolania neuviedol akýkoľvek „dôležitý dôvod“, pre ktorý lehotu na podanie odvolania zmeškal. Zjavným dôvodom jeho žiadosti je, že podal nejakú písomnosť označenú ako odvolanie na nesprávny súd (najvyšší súd), avšak konal tak napriek tomu, že v rozsudku bol riadne poučený, že odvolanie je v danom prípade nevyhnutné doručiť Krajskému súdu v Nitre (čo aj sám potvrdil). Takýto dôvod (v podstate „nevedenie si“, „pomýlenie sa“) nie je akceptovateľný pre navrátenie lehoty na podanie opravného prostriedku v zmysle § 64 ods. 1 Trestného poriadku. Z toho pohľadu už len marginálny význam má, že odsúdený ani odpadnutie prekážky znemožňujúcej mu včasné podanie odvolania ani nepreukázal.

Najvyšší súd preto dospel primárne k záveru, že odvolanie odsúdeného bolo podané oneskorene, pričom zákonné podmienky na navrátenie mu lehoty na podanie odvolania splnené neboli, preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti toho uznesenia.

Oneskorenosť odvolania vylučuje najvyšší súd z možnosti vecného preskúmania odvolania odsúdeného, preto len marginálne a záverom uvádza, že samotná jeho vôľa vykonať trest odňatia slobody v Rakúskej republike (namiesto Slovenskej republiky) opretá o názor, že v Rakúskej republike má odsúdený zabezpečené priaznivejšie podmienky výkonu trestu, nie je dôvodom pre neuznanie cudzieho rozhodnutia, pokiaľ na jeho uznanie sú inak splnené zákonné podmienky.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.